

Razne stvari.

Drobtine.

(Italija) šteje po najnovejšej štetvi 26,801,154 duš.

(Kupice) so prišle v 13. stoletji v splošno rabo, poprej so bile le redka prikazen.

(London) je dandenes brez dvombe največje mesto na celem svetu. Šteje 4,025,659 prebivalcev, ki živijo v 28,794 hišah. Ti prebivalci so pretečeno leto razen suhega mesa, ki se je v več nego 150,000 sodeih v mesto zvozilo, povžili še verhi tega 193,000 volov, 1,523,000 ovac in jagnjet, 30,000 telet in 8500 prešičev. Mesto ima 10,712 policajev, ki pazijo na red in varnost. — Kaj ne, to je pač veliko mesto?

(Kakor kedó greši, s tem naj se tudi kaznuje.) Otrok, ki svojih dobrih starišev ne uboga, naj se kaznuje s tem, da se mu stariši odtegnejo za nekaj dni ali tednov, to je, stariši naj dadé tacega otroka v tujo hižo tujim ljudem v rejo, da se otrok uči, kaj se pravi samo nekaj dni brez starišev biti.

(Človeška koža) ima dva milijona zelo majhnih luknjic (pôr), skozi katere se potimo.

Kratkočasnice.

* Nek kmet pride k odvetniku (jezičnemu dohtarju), ter ga prosi, da bi mu sestavil tožbo proti njegovemu sosedu, kateri ga je hudo razžalil. Odvetnik mu odgovori: „Pojdi, pojdi, — jaz se tacih tožeb, katere se tičejo razžaljenja, bojim kakor smerti; ko bi jaz hotel vse one tožiti, ki so mene razžalili, pač bi drugega dela ne imel v svojej pisarnici.“ — „E“ — poreče

kmet, „pri vas je to vse kaj drugega, ali pošten kmet se vendar ne sme dati razžaliti.“

* Nek bogatin, kateri je posebno rad časopise prebiral, imel je v svojem vertu lep ribnjak. Nekega dne zapazi v časopisu nek oglas sledečega zapopadka: „Pri meni se dobi za 3 cekine prah, s katerim se ribe zaredé. Drugega nij treba, nego da se ta prah v vodo verže, pa za nekoliko dni bode vse polno rib.“ Dete treni, misli si gospod, to je pa velika sreča za moj ribnjak na vertu. Berž drugi dan odšteje 3 cekine, zapečati je v list in pošlje človeku, ki je bil podpisan pod oglasom. Čez nekaj dni dobi pismo od omenjene osob, v katerem je to le stalo: „Blagorodni gospod! Žal mi je, da vam ne morem poslati naročenega prahu za ribe. Moj oglas bile so limanice za nekatere gospode. Stavil sem namreč z nekimi svojimi prijatelji, da se lahko največja neumnost po časopisih razglasí, in se bode vendar našlo dosti ljudi, ki jej bodo verjeli. In poglejte, česar sam nisem prav verjel, prepričal sem se, — stavo sem dobil. Našel sem res dosti oslov, a vi — blagorodni gospod — med njimi ste sedem in dvajseti.“

* „Prijatelj,“ reče sosed sosedu, „ali mi moreš posoditi 1000 gold. — „Prav rad“ odgovori sosed, „na koliko časa?“ — „Na leto in dan.“ — Dobro; ali moraš vedeti, da jaz svoj denar le na obresti dajem.“ — „Vem, vem“ odgovori sosed. — „Tedaj mi boš dal 10 od sto.“ — „Prav rad,“ reče sosed. — „Ako mi daš tedaj 10 gold. od sto, iznaša to od 1000 gold. 100 gold. na leto, tedaj ti jaz položim tukaj le 900 gold.“ — „Dobro,“ reče prijatelj „ti si moj pravi dobrotnik; nu dovoli mi, da te še nekaj

vprašam. Morebiti ti jaz za leto in dan ne bodem mogel denarja poverniti; zato te prosim, da mi jih na dve leti posodiš.“ — „Tudi prav,“ odgovori sosed, „to ljubezen ti rad izkažem; na dve leti iznašajo obresti od 1000 gold. 200 gold., dobiš tedaj le 800 gold.“ — „Če bi ti pa tudi v dveh letih ne mogel denarje poverniti?“ — vpraša prijatelj, „kaj bi bilo da narediva na 4 leta?“ — „Na 4 leta?“ vpraša oni, „tudi to je mogoče; za 4 leta mi plačaš na obrestih 400 gold., a ti dobiš zdaj samo 600 gold.“ — „Veš kaj,“ pristavi sosed, „najbolje bo za te, da mi 1000 gold. na deset let posodiš, pa ti ne bo treba niti krajcarja v gotovem naštetih.“

* „Terji si od kamna; kamen se vsaj dadè zdrobiti s kladivom, a tebe ne morejo ukrotiti moje pestí, niti materine besede,“ tako je rekel oče svojemu nepokornemu sinu. „Res je, oče!“ odverne sin očetu, „nepokoren sem, kakor pravite, in tega tudi ne tajim; nu ali pa niste nikoli slišali narodnega prigovora, ki pravi: Kakšen zvon, takšen glas; kakšno žito, takšen klas; kakošen les, takšen klin; kakšen oče, takšen sin.“

* Nekega tatú, ki je bil na smertnej postelji, vprašali so okrogstoječi, kaj on pričakuje v svojem prihodnjem življenji? — „Mnogo ne,“ odgovori tat, kajti nihče ne vzame blagá saboj, imel bom tedaj malo opraviti tam.“

Zastavice.

- 1) Kje diši potica najboljše?
- 2) Kedaj kosci senó kosé (sečejo)?
- 3) Kakovšen razloček je med klobukom in peresom?
- 4) Kaj imaš na glavi, kedar greš v šolo?
- 5) Kedó teče, pa nema nog?

(Uganjke zastavíe v prihodnjem listu.)

Računska naloga.

Nekega mesarja je vprašal njegov sosed, koliko ovac je zaklal zadnje kvatre? Mesar odgovori: „Pri prvem klanji sem od vseh ovac, kar sem jih imel, zaklal polovico in še 1 in $\frac{1}{2}$; pri drugem klanji sem od ostalih ovac zaklal zopet polovico in 1 in $\frac{1}{2}$; ravno tako tudi pri tretjem in četrtem klanji; ostala mi je naposled le ena sama ovca, katero sem obderžal zase.“ — Zdaj pa izračuni, modra glavica, koliko ovac je imel mesar, predno jih je začel pervič klati?

(Rešitev in imena rešilcev v prih. listu.)

Rešitev zastavice v 10. listu „Verteca.“

Ugane jo prav,

Kdor reče: „**Triglav.**“

Prav so jo rešili: Gg. Fr. Ferk, kap. pri sv. Jakobu v Slov. gor.; Ivan Švajger in Adolf Pracni v Starem tergu p. Loža; M. Rant, nadučitelj v Ternovem; Drag. Leskovac, terg. pomočnik v Zagrebu; Jos. Levičnik učitelj, in Iv. Dominik, zdravnik v Železnikih; Ant. Globočnik ml. učenec v Železnikih; Jan. Jamar, realec v Ljubljani; Alojzi Golob, učenec v Ljubljani. — Gospodičine: Olga Haring v Černomlji; Antonija Rott v Ljubljani, in Elizabeta Golob, učenka v Ljubljani.

Rebus.

(Priobčil Franjo Tomšič.)

L l l L l & 2. ⁱⁱⁱⁱ O,
 R r r R r III. ji.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

 „Vertec“ od 1871. in 1872. leta se dobiva terdo vezan po znižanej cení za 2 gl. letnik pri podpisnem uredništvu.

LISTNICA: Gg. J. Babnik na Uneu: Poslali ste 20 kr. preveč, ki Vam je smo vpisali za prihodnje leto. — J. Mrak, na Pečínah: 1 gl. prejeli. — A. P. v St. tergu p. L.: 65 kr. prejeli. — Čitalnica v Rojanu: Naročnino za 1873. l. prejeli. — Sl. Št. v G.: Brez naročnine ne moremo lista pošiljati. Poslana pesnica nij ugodna za natis. — Gospica B. H. v Ljut.: Perve dve povesti nijsta za natis. Serčen pozdrav! —